

Beste vrienden

Ons recent bezoek aan onze zusters in Tsjaad in juli II. laat ons toe om jullie als het ware rechtstreeks te verbinden met de meisjesschool 'Notre Dame de l'Espérance' die jullie zó van harte gesteund hebben. Een grote dank hiervoor.

Laten we beginnen met de '**vreugden**'.

✓ Geslaagd in het BAC-examen

In Tsjaad wordt het Franse onderwijssysteem gevolgd. Dit betekent: 4 jaar lager secundair onderwijs, daarna 3 jaar hoger secundair onderwijs dat eindigt met een officieel examen waarbij de leerlingen een '*Diplôme du baccalauréat général*' of BAC kunnen behalen. Dit geeft hen toegang tot het hoger onderwijs/de universiteit.

De school in Bédjom, Notre Dame de l'Espérance, begonnen in september 2010 met een kleuterklasje, richtte vorig schooljaar het eindjaar van het secundair in, wat betekent dat de cyclus van 7 jaar voltooid was! Om aan een voldoende aantal leerlingen te geraken aanvaardden onze zusters ook enkele jongens. Zo kwam men in het eindjaar aan 10 leerlingen. Straks in september telt de eindklas een twintigtal leerlingen.

Voor het eerst nam de school dus deel aan het officiële BAC-examen. Dankzij zowel de degelijke voorbereiding vanwege de leerkrachten als de inzet van de jongeren zelf, slaagden 9 van de 10 leerlingen voor dit examen. Wat een vreugde! Wat een meerwaarde voor de school! Dit moest gevierd worden, wat gebeurde op zaterdag 12 juli, in aanwezigheid van de ouders, de leerkrachten, de vertegenwoordiger van de burgerlijke overheid, de parochiepriester, onze zusters en wij als bezoekers. Er werden enkele toespraken gehouden, er werd gedanst en afgesloten met een maaltijd. Alle betrokkenen hopen dat dit mooie resultaat een nieuw élan aan de school zal geven.

✓ Een tweede vreugde is de 'foyer'

In een streng moslimland als Tsjaad is onderwijs voor meisjes niet vanzelfsprekend. De ouders spelen hierbij een belangrijke rol. Zijn zij bereid om hun meisje naar school te sturen? Zijn zij bereid om hiervoor te betalen, tot aan het einde van het secundair onderwijs en nog verder? Of, oefenen zij (cultureel gebonden) druk uit zodat hun dochter hen kleinkinderen schenkt? Bovendien moet een meisje – voor en na de school – allerlei karweitjes opknappen in het huishouden, zodat er niet veel tijd overblijft om te studeren. Meisjes die op afstand wonen van de school verblijven vaak bij familie dichterbij, waar zij hetzelfde lot ondergaan. Dit verklaart waarom er heel wat meisjes afhaken in de loop van de zeven jaar secundair onderwijs.

Op vraag van enkele ouders werd er in september '24 begonnen met een 'foyer'. Vijftien meisjes van verschillende leeftijden verbleven er tijdens de schooldagen. Allen behaalden mooie studieresultaten. Eén van de meisjes die slaagden op het BAC-examen, verbleef ook in de foyer.

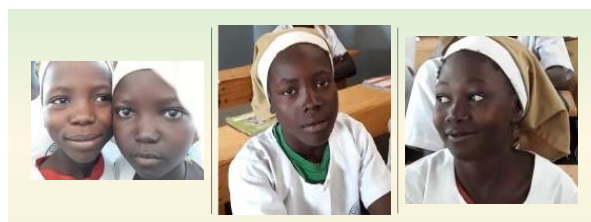

De meisjes studeren in de school, bij gebrek aan licht in de foyer. De ouders staan in voor de bevoorrading voor de maaltijden. Er wordt op de grond geslapen. Vandaar het voorstel om stapelbedden te kopen en indien mogelijk ook enkele zonnepanelen te installeren zodat zij over licht beschikken.

De foyer bevindt zich binnen de ommuring die de woning van de zusters omringt. De meisjes zijn er veilig en vinden er omkadering dankzij de zusters. De plannen liggen klaar om nog een tweede foyer te bouwen voor een twintigtal meisjes.

✓ Een derde vreugde: de naaimachines en de computers

Niet alle meisjes maken hun secundair onderwijs af, om velerlei redenen. Daarom is het belangrijk om hen ook een praktische vorming mee te geven, zodat zij later meer kans hebben om in hun levensonderhoud te voorzien. In de lagere cyclus leren de meisjes naaien en stikken. Dankzij jullie financiële bijdrage kunnen er naaimachines bijgekocht worden, zodat alle klassen deze praktijklessen krijgen. Er is een plaatselijke 'couturier' die hen dit leert.

Voor de oudste leerlingen zijn er een aantal computers beschikbaar, zodat zij hiermee leren werken en ook een notie meekrijgen van de mogelijkheden die internet biedt.

Er zijn evenwel ook aan aantal **uitdagingen**.

De grootste zorg is de rekrutering van voldoende aantal leerlingen. Tussen 2010 en nu zijn er in de wijde omgeving van de school ook andere (o.a. officiële en privé) scholen bijgekomen, waar de ouders veel minder moeten betalen. Het onderwijs is er veel gebrekiger, leerkrachten zijn afwezig, de kinderen geraken niet ver. Toch kiezen ouders ervoor, waardoor de school Notre-Dame de l'Espérance minder inschrijvingen heeft. Die zijn er nodig omdat de school met het inschrijvingsgeld alles zelf moet betalen.

Om hieraan te verhelpen, werd enkele jaren terug – met financiële steun – een busje gekocht dat meisjes ophaalt in verder gelegen locaties. Twee ritten, met telkens 20 meisjes. Dit wil men nu uitbreiden tot drie, zodat er voldoende inschrijvingen zijn voor de kleuterklas en verderop voor de basisschool en later de secundaire afdeling.

Een tweede maatregel is de uitbreiding van de ‘foyer’, waardoor de zusters hopen een groter aantal meisjes langer in de secundaire afdeling te houden.

Ten slotte is er de uitdrukkelijke vraag van de oudercomités, met wie intens wordt samengewerkt, dat er een sterke aanwezigheid van zusters in de school zou zijn. Zeker in de enige kleuterklas, zodat de kinderen Frans leren, maar ook hogerop.

Beste vrienden,
dat er in het uiterste zuiden van Tsjaad, een vergeten land, een school voor meisjes tot stand is gekomen, is dankzij veel financiële ondersteuning en dankzij de grote inzet van onze Afrikaanse zusters ter plaatse. Het bestaan van de school op zich mag je een ‘wonder’ noemen dat onze ‘bewondering’ verdient. Op uw beurt hebt u hiertoe bijgedragen. Uw steun reikt veel verder dan de materiële middelen. Hierdoor sterkt u onze zusters ter plaatse en helpt u hen vol te houden bij dit opvoedingswerk voor meisjes. Zegt niet een Afrikaans spreekwoord: “ Als je snel wil gaan, ga dan alleen. Als je ver wil komen, ga dan samen.”.

Om dit SAMEN willen wij u van harte danken.

Namens ons allen, hier en in Afrika
zr. Noëlla